

Διαμάχη δήμου με ΟΣΚ

Η τοπική αρχή κατηγορεί τον Οργανισμό για 18μηνη καθυστέρηση του έργου

Η επικείμενη προκήρυξη δημοπράτησης της Ραλλείου Σχολής έρχεται να αποκαλύψει το χρονικό προστριβών μεταξύ του Δήμου Πειραιά και του ΟΣΚ. Η δημοτική αρχή καταλογίζει ευθύνες κωλυσιεργίας στον Οργανισμό, υποστηρίζοντας ότι η δέσμευση του διευθύνοντος συμβούλου Παναγιώτη Παταργιά το Φεβρουάριο του 2007, σχετικά με την ολοκλήρωση των μελετών και τη δημοπράτηση του έργου το φθινόπωρο του ίδιου έτους, όχι μόνο δεν τηρήθηκε αλλά μεσολάβησαν 18 μήνες απραξίας. «Περιμένουμε να δούμε εάν τελικά θα δημοπρατηθεί σε αυτή την ημερομηνία», σχολιάζει ο αντιδήμαρχος Αρχιτεκτονικού Σχεδίου Πόλης, Στέλιος Γαϊτανάρος, αμφισβητώντας την υλοποίηση της εξαγγελίας του ΟΣΚ για τις 3 Οκτωβρίου. Επιπλέον, ο δήμος κατηγορεί τον Οργανισμό ότι είχε παρουσιάσει τη μακέτα της Ραλλείου στην περσινή ΔΕΘ. «Αυτό σημαίνει», συνεχίζει ο κ. Γαϊτανάρος, «ότι τουλάχιστον το Σεπτέμβριο του 2007 ήταν έτοιμες οι αρχιτεκτονικές προμελέτες».

Ο κ. Παταργιάς διαψεύδει κατηγορηματικά τα περί δέσμευσής του για δημοπράτηση της Ραλλείου το φθινόπωρο του 2007 –«σε διάστημα έξι μηνών δεν δημοπρατείται ούτε νηπιγωγείο 250 τ.μ.»-, απαντά χαρακτηριστικά – και αποκρούει τις κατηγορίες του δήμου για 18μηνη καθυστέρηση. «Μόνο η εδαφοτεχνική μελέτη –δεδομένου ότι το έδαφος ήταν σαθρό και ζητήσαμε τη συνδρομή τριών καθηγητών του ΕΜΠ– χρειάστηκε οκτώ μήνες. Ακολούθησαν η μελέτη στατικού και αντισεισμικού σχεδιασμού, η ηλεκτρομηχανική, καθώς και η μελέτη για τις βιοκλιματικές εφαρμογές. Αντιλαμβάνεστε ότι δεν μπορούν να ολοκληρωθούν οι μελέτες ενός τέτοιου έργου σε μικρότερο διάστη-

μα των 15-17 μηνών». Η καθυστέρηση δημοπράτησης της νέας Ραλλείου συνδέεται και με το κτίριο-φάντασμα του Πειραιά, ένα άλλο μελανό σημείο στην ιστορία της Σχολής, που χρονολογείται από το 1968.

Ο τότε δήμαρχος Πειραιά, Αριστείδης Σκυλίτσης, στην προσπάθειά του να χτίσει ένα φαραωνικό δημαρχιακό μέγαρο, αμφισβητεί την κυριότητα των εγκαταστάσεων της Ραλλείου που τότε στεγαζόταν ακόμα στην πλατεία Κοραή, αντικαθιστά τη νόμιμη σχολική επιτροπή με διορισμένους δημοτικούς συμβούλους και εξαναγκάζει το σχολείο να μετακομίσει σε ακίνητο της οδού Κολοκοτρώνη. Η αποκατάσταση της Δημοκρατίας βρίσκει τη σχολική επιτροπή της Ραλλείου να

Για τις 3 Οκτωβρίου έχει προγραμματιστεί η προκήρυξη δημοπράτησης του έργου

ξεκινά δικαστικό αγώνα με αντίδικο το Δήμο Πειραιά διεκδικώντας την ακίνητη περιουσία της υπόθεσης που εκκρεμεί μέχρι σήμερα. Η ανέγερση της Ραλλείου λοιπόν μεταφράζεται για το Δήμο Πειραιά στην παραίτηση της σχολικής επιτροπής από τη διεκδίκηση του οικοπέδου της Κοραή, άρα «και στη δυνατότητα αξιοποίησης του σκελετού που χάσκει εδώ και 35 χρόνια στο κέντρο του Πειραιά», παρατηρεί ο κ. Γαϊτανάρος, αφήνοντας να εννοηθεί ότι «κάποιοι δεν θέλουν να παραδοθεί η Ράλλειος μέσα στη θητεία μας». «Εχουμε άριστη συνεργασία με εκατοντάδες δημάρχους και νομάρχες σε όλη την Ελλάδα», απαντά ο κ. Παταργιάς. «Προφανώς, εδώ παίζονται κομματικά παιχνίδια».

01. Οι νέες εγκαταστάσεις της Ραλλείου (Γυμνάσιο, Λύκειο και η αίθουσα πολλαπλών χρήσεων), όπως εμφανίζονται στη μακέτα του Οργανισμού Σχολικών Κτιρίων.
02. Το τριγωνικό οικόπεδο, ιδιοκτησίας του ΟΣΚ, όπου θα χτιστεί η νέα Ράλλειος Σχολή στη συμβολή των οδών Γρηγορίου Λαμπράκη, Επονιτών και Φωκαίας.
03. Το κτίριο-φάντασμα της πλατείας Κοραή, στο οικόπεδο του οποίου μέχρι το 1971 (επί δημαρχίας Σκυλίτση) στεγαζόταν το ιστορικό σχολείο του Πειραιά.

Από το 1856 μέχρι σήμερα

Η ανώνυμη δωρεά των 20.000 δρχ. γίνεται δεκτή από το Δημοτικό Συμβούλιο Πειραιά με σκοπό την ανέγερση Σχολής Θηλέων. Το 1856 ξεκινά η οικοδόμηση, η οποία διακόπτεται αφού δεν επαρκούν τα χρήματα του δωρητή. Σύντομα, η ταυτότητά του θα αποκαλυφθεί. Είναι ο Ιάκωβος Ράλλης, συγγενής του τότε δημάρχου Λουκά Ράλλη, που χορηγεί δεύτερο ποσό της τάξεως των 10.000 δρχ. Η κατασκευή ολοκληρώνεται το 1857, οπότε και ξεκινάει η λειτουργία του σχολείου. Το 1939 μετονομάζεται σε Ράλλειο Σχολή και ο δήμος απαλλάσσεται από τη συντήρησή της. Η περιπέτεια του σχολείου, ωστόσο, ξεκινάει επί δημαρχίας Σκυλίτση, οπότε η Ράλλειος εκδίδεται από το «μητρικό» κτίριο των οδών Ηρώων Πολυτεχνείου, Βασιλέως Γεωργίου και Δραγάση και το 1971 στεγάζεται σε προπολεμικό κτίσμα της οδού Κολοκοτρώνη. Το κτίριο κρίνεται ακατάλληλο και η Ράλλειος βρίσκει καταφύγιο σε ένα άλλο ιστορικό σχολείο της πόλης,

την Ιωνίδειο. Το Μάρτιο του '73 θα επιστρέψει στην Κολοκοτρώνη, χώρος που θα τη φιλοξενήσει ως το 1996. Οι αντιδράσεις του Συλλόγου Γονέων και των εκπαιδευτικών για την παλαιότητα του κτιρίου οδηγούν σε νέα μεταστέγηση, αυτή τη φορά στον Πύργο της Ακτής Ποσειδώνος. Παρά την ανακατασκευή δύο ορόφων για την υποδοχή των μαθητών, οι συνθήκες στέγασης αποδεικνύονται επικίνδυνες. Εν τω μεταξύ, αρχίζει η αναζήτηση αδόμητου χώρου για την ανέγερση της νέας Ραλλείου. Το οικόπεδο που προτείνει ο δήμος στην Τερψιθέα κρύβει σημαντικές αρχαιότητες στα σπλάχνα του και η πειραιϊκή κοινότητα εξεγείρεται, μπλοκάροντας τις διαδικασίες. Το 2005 δημοτική αρχή και ΟΣΚ καταλήγουν στο χώρο της Γρηγορίου Λαμπράκη, ενώ ένα χρόνο αργότερα, ύστερα από διαγωνισμό της Νομαρχίας Πειραιά, δύο κτίρια στην οδό Μπουμπουλίνας καλούνται να σηκώσουν το βάρος της ιστορικής Ραλλείου.

